SERBEST BÖLGE 10

(Stuttgart/Almanya)

18 NİSAN 2019

www.nurdersi.com

Mukaddeme:
Psikolojik tüm sorunların yeri, sıkıntının kaynağı da çözümün yeri de aynı yerdedir. “Dertler bana derman imiş” sırrı bu. Yani sorun nerdeyse, çözüm de ordadır.

Kafamızda, dimağda meratib var. Bunu çok dinlediniz. Hiç duymadığınızı zannettiğim tarafına geçeceğim.

Enerji nasıl imal ediliyor? Düşünceler, hayaller, bilgiler, malumatlar, ilim → nasıl kuvvet oluyor. Bu konuya gireceğim.

Sır şu: Tanımadığınız bir yere sahip olmazsınız. Yönetemediğiniz şey, sizi yönetiyor demektir. Mutlu olmanın yolu, öğrenilmesi gerekiyor. Mutluluk gökten verilmiyor, sokakta da bulunmuyor. Bir berberliği bile öğrenebilmek için Almanya’da iki sene okula gidiliyor. Araba kullanmak için eğitim alıyor. Baba olacak, anne olacak ama eğitim almamış. Hele hele kafayı yönetecek, kafayı tanımıyor. Nasıl olacak?

Felsefede kafaya öz, töz demişler. Onlar için akıl esastır, diğerleri teferruattır. Oysa öyle olmadığını hadiseler de gösteriyor. Adam yirmi sene ilaç kullandığı halde, kurtulamıyor. Cin ve şeytanı ve ervah-ı habiseleri ve melekleri yani “dan, tan, can, test.” Bunlar ruhaniyattır. Hepsinden de bin tane çeşit var yani toplam dört bin çeşit. Meleği kabul etmeyen, şeytanı, cini kabul etmeyen, onların tahribini bilemez. Şeytanı kabul etmiyor. Şeytanın tahribini bilemeyecek ve bedende arayacak, cismaniyette arayacak, bulamayacak. Tek çaresi şu olacak: Aklı ilaçla devre dışı bırakmak. Düşünmeyecek, mantar gibi bir kafa ile uyku müptelası olacak. Kendini kontrol edemiyor çünkü. Aklı aklına bela olmuş. Düşünceleri onu kemiriyor. Düşüncelerini yiyor düşünceleri. Nasıl yönetecek? Çareyi, aklı devre dışı yapmakta bulmuşlar. Aklı devre dışı yaparak, aklı nasıl kıblesine koyacaksın? Aklı nasıl yöneteceksin. Basit bir şey zannediyoruz. Bu dersler din değil. **Bu ders bizatihi SENSİN! Bu dersler bu dünyadaki karşılığındır. Yani kendini yönetme dersidir!!** Kaynak okuluna gitmek, berber okuluna gitmek, yemek dersi almak için bir iki sene okula gitmek gibi, bu ders de kafayı yönetmek içindir. Bunu bilmen lazım.

Tıp bir isim vermiş. Paranoyak diyor, şizofreni diyor, vs. Çare nedir? On sene, yedi sene, yirmi sene ilacı veriyorsun, uyuşturuyor. Aklı devre dışı yaparak, aklı nasıl kıblesine koyacaksın?

Şimdi kaba taslak dimağın mertebelerini sayacağım. Detayları zaten önceki dokuz tane Serbest bölge derslerinde var. O derslerde olmayanı bugün anlatacağım.

Şemaya bakalım:
Dimağda; tahayyül, tasavvur, taakkul, tasdik, iz’an, iltizam, itikad diye meratibler var. Sorun olan kısım Serbest bölge dediğimiz **tahayyül ve tasavvur meratibleri**.

Tahayyül; hayallerin imalathanesi. Tasavvur da, düşüncelerin imal edildiği yer. Bu ikisinin toplamına serbest bölge denilmesini sebebi şu: Buraya şeytan, kafir cinler, ervah-ı habiseler, nefs-i emmare veri atıyor. Ervah-ı habise; kötü ruhlar. Mevadd-ı şerireler de; haramlar ve bid’atlardır. İnsan suretindeki şeytanlar, yanlış kişiler, yanlış

zaman, yanlış yerde bulunmakla, yanlış iş yapmakla bu serbest bölgeye bilgiler aktarılıyor. Şeytan; vesvese atıyor. Cinler; düşünceyi bozmaya çalışıyor. Bunlara mukabil melekler ilham ve vahiy getiriyor. Müslüman cinler sana doğru bilgiler atıyor. ervah-ı âliye olan iyi ruhlar, mevadd-ı âliyeler yani doğru mekanlar, camiler, mescidler, nefs-i levvame, nefs-i mülhime, nefs-i mutmaine, nefs-i radiye vs. insan suretindeki melekler, doğru kişiler, doğru zamanda, doğru yerde, doğru işi yapmak da buraya bilgi atıyor.

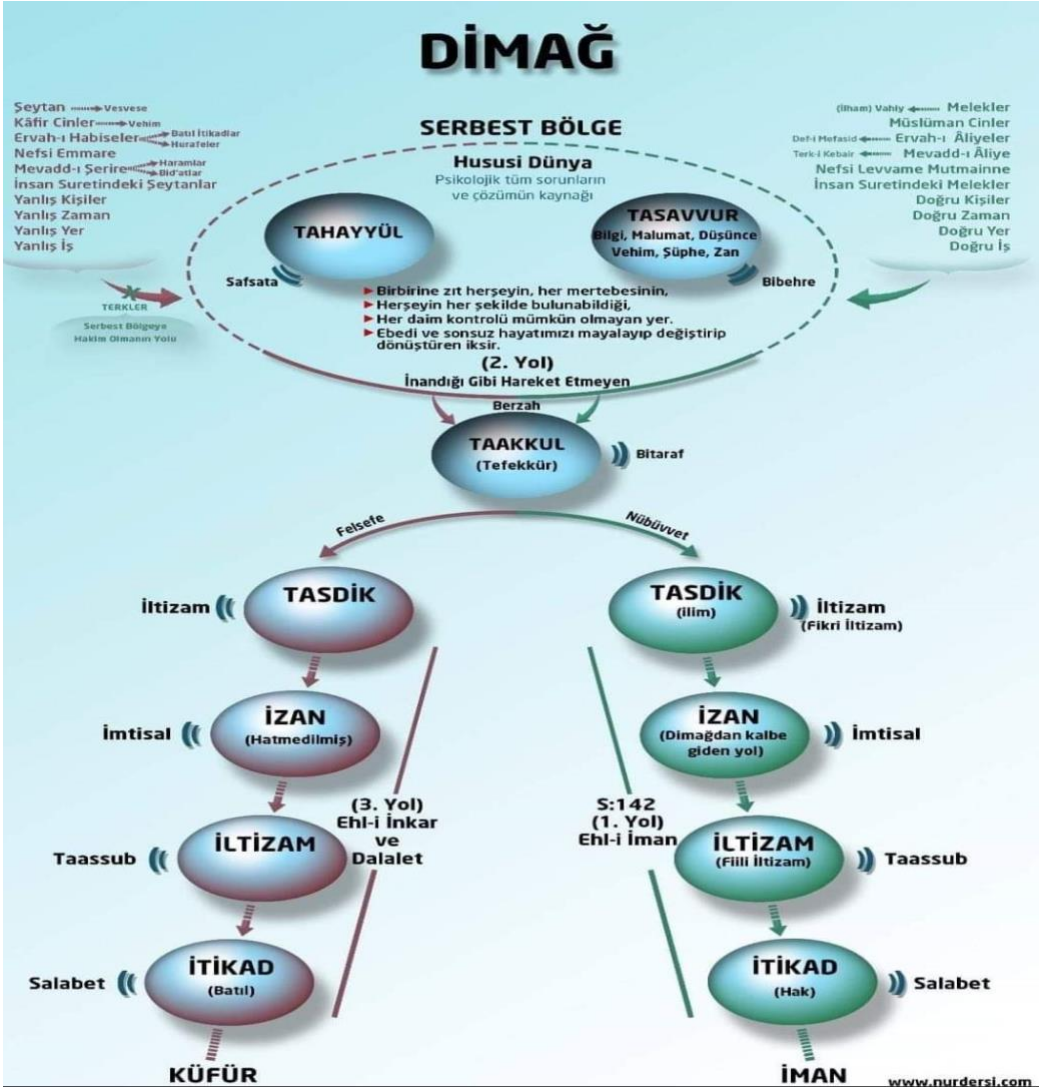

Bizi bugün ilgilendiren kısım şu:

Kendini kötü hissetmenin sebebi bu alan. Tahayyülde ya kötü ya da iyi hayaller var. Tasavvurda: bilgi, malumat, düşünceler, vehim, şüphe, zan imal ediliyor. Kafamızın içerisine iki kaynaktan; bir sol taraftan, bir de sağ taraftan bilgi atılıyor. Bunlar buraya (serbest bölgeye) atılınca, sen buraya her daim hâkim olamazsın. Burada her şey bulunabiliyor. Her şeyin her mertebesi var. Burası şehrin belediye çöplüğü gibidir. İyi şeyler de var, kötü şeyler de atıldı. Buradan mesul değilsiniz. Buranın içi ile mesul değilsiniz. Şeytan buraya atarken, sen engel olamazsın. Şeytan gelir. Allah Resulünün asm tabiriyle "*vücudunuzda kan dolaştığı gibi, kanınızda şeytan dolaşır*". Damarda kan gibi, şeytanda damarda dolaşır. Şeytan sabit değil. Vücuda giriyor, çıkıyor.

Şimdi iki taraftan serbest bölgeye malzeme atılıyor. Kendini kötü hissetmenin sebebi: "*kendimi iyi hissetmiyorum, bak senin hakkında böyle düşünüyorum*" gibi zan ve hanımının hakkında zannediyorsun, şüphe ediyorsun. Vehim ise; olmayan düşünceleri var gösteren. Düşünceler, malumatlar, bilgiler hep tasavvurda.

Yani serbest bölgede iyi şeyler de var, kötü şeyler de var. Sıkıntı hep şu: Benim kafamda niye bu kötü şeyler var? Sanki sen imal etmişsin gibi, sıkıntı yapıyorsun. Seninle alakası yok. Sen insan olduğun için, senin serbest bölgen olan tahayyül ve tasavvurunda herkes var. Şeytan da var, melek de var. Ervah-ı habise de malzeme atıyor, ervah-ı âliye de. Yani hastalığın temeli şu: kafamın içerisinde niye bunlar var? "Ben buyum" diyerek rahatsız oluyor. Bu bölge serbesttir. Tahayyülün içindeki kötü hayaller senin iraden dışında, tasavvura da kötü düşüncelerin gelmesinden sen mesul değilsin. Mesuliyet yok. Sorun şurada: O mesuliyet olmayan şeyden kendini mesul hissetmendir. Şeytanın getirdiği hayalleri ben getirdim zannetmek. Onun işini kendi işin zannetmek. Olmayan düşünceleri var ediyor. Namaza durduğun zaman kaybettiğin şeyi ve başka enva-i çeşit şeyleri aklına getiriyor. Sen mi istedin? Unuttuğun şeyleri hatırlamak için mi namaza duruyorsun? Niye irade etmediğin halde geliyor? Niye garib ve pis resimler geliyor? Bundan anlamalısın ki, bu senin işin değil! Onun işini kendi işin zannedince, psikoloji orda bozuluyor. Bu dersi dinlemen sana şunu sağlayacak: "*Ne biçim aşağılık bir adamım ne biçim hayaller veya düşünceler geliyor bana, bu kadar rezil biriyim*" artık demeyeceksin, çünkü bu sistem sana rağmen çalışıyor. Bir şehir düşün. Bu şehirde meyhane de var, cami de var. Şehirde meyhane olması, senin sarhoş olduğunu mu gösterir? Veya cami olması, senin alim olduğunu mu gösteriyor? Hepsi hükmünü icra edecek. Meyhaneye de adam gidecek,

camiye de bir adam gidecek. İnsanın da kafası böyle bir şehirdir. Her türlü dükkân var kardeşim.

Sual: İyi düşünceler gelince de "*ben iyi bir insanım*" diyemem o zaman değil mi?
Elcevap: İyi şeylerin yapısı nuranî olduğu için, sana sevap yazılıyor. Sen yapmasan bile, melek getirse, sana sevap yazılıyor. Kötü düşünceler, kötü resimler gelse, onlar ademî olduğu için, yazılmıyor. Tek yön çalışıyor. İyiler yazılıyor, kötüler yazılmıyor. Allah böylelikle merhamet ediyor. Şöyle anlatayım: Aynaya güneşi tutsan, karanlık bodruma yansır, çünkü nurdur. Senin resmini aynaya yansıtsa, bodruma yansıtamazsın, çünkü sen nuranî değilsin. Bu nedenle iyi şeyler nuranî olduğu için, onların yansımaları oluyor. Kötülükler, günahlar donuk yani kesif oldukları için, yansımıyor, aynada kalıyor. Demek ki serbest bölgenin içerisine giren şeylerin bizimle pek alakası yok.

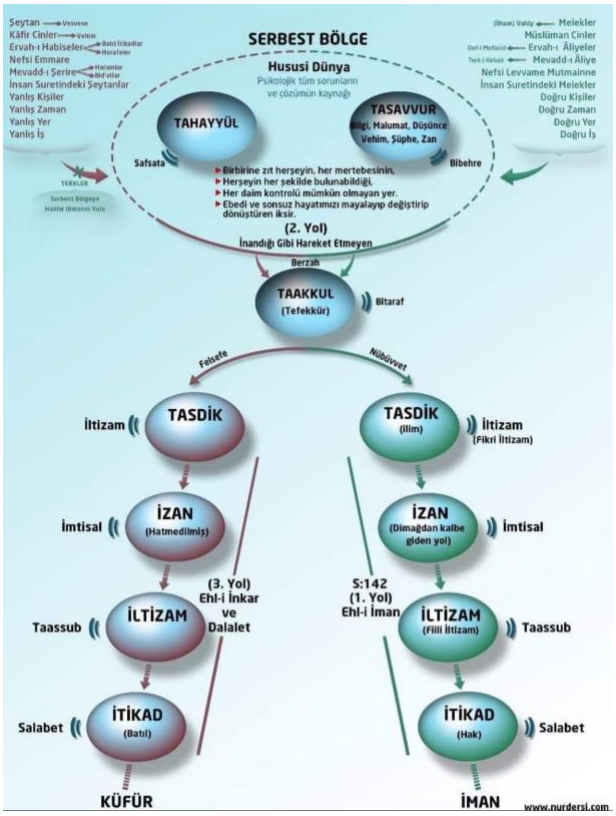

Serbest bölgedeki bilgileri, yani tahayyüldeki hayali ve tasavvurdaki düşünceleri taakkul mertebesi sentezliyor.

Sual: Şimdiye kadar konuştuğumuz hususî dünyam mıydı?
Elcevap: Evet.

Hayaller ve düşünceler taakkula geliyor. Orası aklın bulunduğu mertebe. Akıl; fehm denilen süzgeciyle istediğini alıyor. İyi resmi alır veya kötü resmi alır. İyi düşünceleri alır veya kötü düşünceleri alır. **Bu senin elinde!** Aklın 24 tane mertebesi var. Aldıklarını bu mertebelerden geçirerek hamur ediyor. Bunu tasdik edince, ilim oluyor.

Nasıl enerji imal ediliyor? (Kum saati misali)

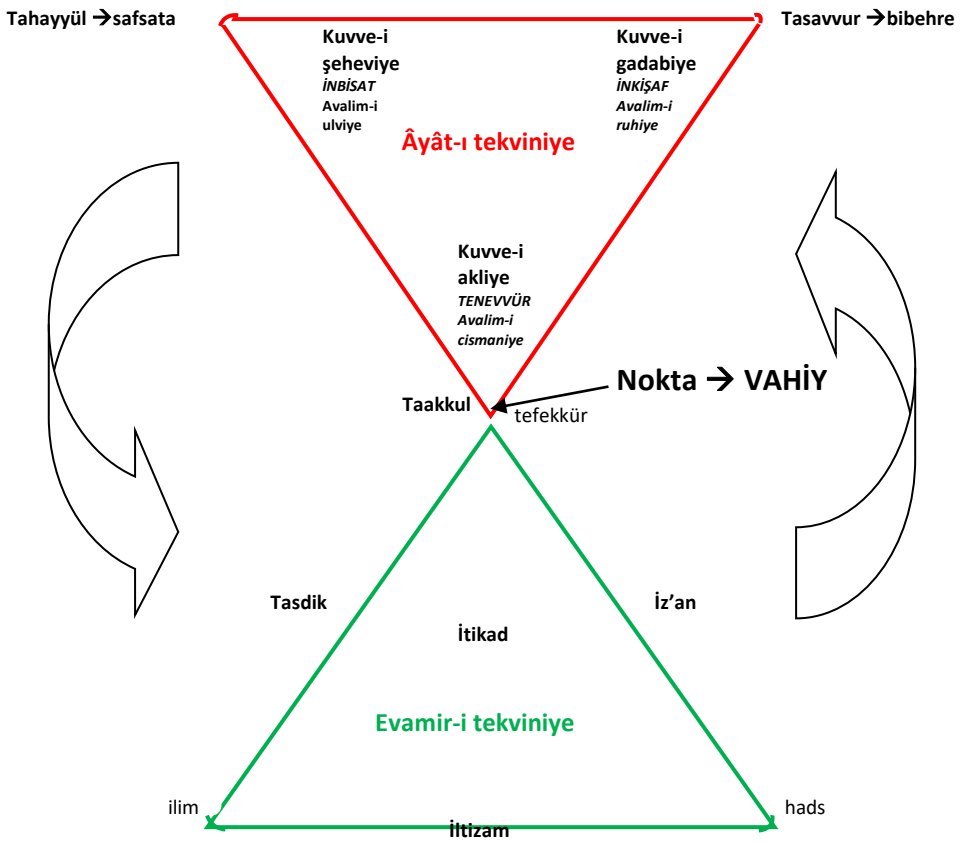

İşarat-ül İ'cazda insanı canlı tutan, bu dünyada yaşamasına sebeb olan üç tane kuvvet var, deniliyor. Kuvve-i şeheviye, kuvve-i gadabiye ve kuvve-i akliye.

Mesela sakin durduğun zaman bir şey yokken, konsantre olduğunda bir güç çıkıyor. Veya şehevî bir şey hayal ediyorsun, vücudun hormonları değişiyor. Veya nefret ettiğin birisini hayal ediyorsun, tansiyonun yükseliyor. Hayalimizde, düşüncelerimizde evirip çeviriyoruz bunları. Hormonlar değişiyor, dişlerimiz gıcırdıyor, gadabımız artıyor, kaslar geriliyor vs. Düşüncelerle iyi veya kötü güç oldu. Bir daha: Sporda konsantre olduğun zaman öyle bir güç geliyor ki, mermeri kırıyorsun. O güç dışarıdan gelmedi. O bizdeydi. Yani konsantre olmadan önce o güç bizdeydi zaten ama gözükmüyordu. Fakat konsantre olduktan sonra, vücudum gerildi ve o güç ortaya çıktı. O güç neredeydi? Tahayyülde! Kuvve-i şeheviyede! Kuvve-i şeheviye; cinsellik değil. İkide bir telefon, araba, elbise, eş vs. değiştirmek yani dünya hayatını esas gaye yapıp, legoları yani şekilleri evirip devirip çevirmektir. Yani dünya hayatını esas yapmaktan gelen bir enerji.

Bu ders iyi namaz kılman için değil, Allah'a iyi bir kul olman için değil, cennete gitmen için değil. Bu ders; dünyada mutlu olman için, yoksa doktordan hap alacaksın. **Din; hayatın hayatı hem nuru hem esasıdır. İhya-yı din ile olur bu milletin ihyası.** Mutlu olman için, aileni yönetebilmen için, vehim ve vesveseden doktor aramaman için, bu dersi din dersi olarak değil, seminer gibi düşün. Bu nedenle bu dersi sonra tekrar not alarak dinleyeceksiniz. Bu din dersi değil. Din izah ediyor ama "*ailemi ve kendimi nasıl yöneteceğim, bu kadar olumsuzluklar içinde nasıl olumlu düşüneceğim, bu kadar çirkef videolar içinde kendimi nasıl iyi resimlere adapte edeceğim*"

yöntemini anlatıyorum. Yani kafana hâkim olmak istiyorsan, kafanı tanıyacaksın! İlaçlardan, sıkıntılardan- kardeşim olduğunuz için- sizleri kurtarmak istiyorum. Bu nedenle anlamaya gayret edin. Mutlu olmanızı istiyorum. Şeytanın düşünceleri, şeytanın vesvesesi, şekillerini kendinden zannetme.

Tasavvurdaki kuvve-i gadabiye: İnsanın yaradılışında şu var: Bir şeyde menfaati veya lezzeti varsa, o şeye gider. Bir şeyin elemi veya zararı varsa, ondan kaçar. Bunun adı kuvve-i gadabiyedir.

Sual: Namazdan kaçması da buna dahil?
Elcevap: Namazdan ruh kaçmaz, nefis kaçar.

Sual: Yani yaşamı ve hayatı idame etme kuvvesi mi bu?
Elcevap: Aynen.

İnsanın yaşaması için verilen kuvve-i şeheviye; eve, arabaya, hatuna, işe, aşa bakıyor. Kuvve-i gadabiye ise; misal elin sobada yanmasın diye elini çektiren kuvve.

Sual: Bu kuvveler fâni dünyaya mı bakıyor?
Elcevap: Hem fâniye hem bakiye bakıyor.

Sual: Tahayyülde olması, bunun hayal olduğunu gösteriyor?
Elcevap: Tahayyülde şekil çıkıyor. Şekillerle imal ediliyor isteklerin. Mesela bir audi marka araba alacaksın, onun şekli kafanda olmadan iştahın açılmıyor.

Üçüncü bir kuvvet de kuvve-i akliye. Deha, zekavet, tefekkür, fikir, hafıza gibi kuvveleri içerir.

Sual: Akıl taakkulde mi?
Elcevap: Evet. Tahayyülde de hayaller, tasavvurda da düşünceler. Akıl sabit değil, bizimle alakası yok. Akıl gider, gelir, büyür, küçülür. Bu nedenle Üstad "*aklını başına al*" der. Kur'an'ın tabiriyle "*yaakkilun, taakkilun, efela tefekkerun, efela yetedebberun*". Yani "*düşünmezler mi, düşünmüyorlar mı, akl etmiyor musunuz*". O akıl cihazını çalıştıran → taakkul. Taakkul sabittir. Düşünceler gelir, gider, değişir ama onları çalıştıran sistem → tasavvurdur ve bu sabittir. Hayal gider, gelir ve rüyalar → tahayyülde olur. Bu sistem de sabittir.

Sual: O üç kuvveyi vasatta çalıştırmak mümkün mü?
Elcevap: Elbette mümkün. Peygamber ve varisleri ve onların yolunda olanlara mümkün. Bana göre bu asrın imamı olan Bediüzzaman'ın eseri Risale-i Nur'u okurken, Risale-i Nur ne diyor diye okumuyorum. Risale-i Nuru gözlük olarak kullanarak, Kur'an'a, Resulullah'a ve Allah'a bakıyorum. Risale-i Nur kafamdaki gözlük gibidir. Ondan Resulullah'a bakıyorum.

Sual: Bu gözlük bizi vasata mı getiriyor?
Elcevap: Evet. Risale-i Nur bu üç kuvveyi vasata getiriyor. Başka biri üç kuvveyi vasata getirme yolunu bulmuşsa, onu bilemem. Olabilir.

Allah'ın sübutî sıfatları şunlar: ilim, irade, kudret, sem, basar, kelam ve hayat. Kudret sıfattır. Bu sıfatın bir aşağı mertebesi olan esmasına → kuvvet denilir. İnsanda bu kudret sıfatı ise → kuvvedir. Yani

- **Sübutî Sıfatta → Kudret**
- **Esmada → Kuvvet**
- **İnsanda → Kuvve**

Çekirdekte ağaç nasıl gizli bulunuyor, aynen öyle de Allah'ın kudreti insanın kuvvesinde gizli. Çekirdeği toprağa atınca, ağaç olur. Benzin sudur ama motora atınca, far ışığı çıkıyor, teyp sesi çıkıyor, radyo çıkıyor, hareket çıkıyor, klima çıkıyor, soğutma ve ısıtma çıkıyor. İşte bizde bu kuvveler duruyor. Bunları aktif edeceksin. Bizde gömülü ama biz konsantre ile bunları çıkartacağız.

Şimdi kum saatini anlatayım. Üst kısmında siyah kum olsa, aşağı kısmında da beyaz kum. Bu kum saatini önce ayakta değil de yatırılmış vaziyette hayal edin. Kum saatini doğrultursan, siyah kum aşağıya akar. Çevirirsen, tekrar geri akar. Üst kısmına âyât-ı tekviniye diyoruz. Âyât-ı tekviniye; elma, armut, kadın, erkek, kedi, dağ, deniz vs. yani alem-i şehadetteki her şey, varlık, dış dünya.

Sual: Aynı zamanda umumî dünya mı bu âyât-ı tekviniye?
Elcevap: Evet.

Alt kısmına evamir-i tekviniye diyoruz. Allah şu mevcudatı yani on sekiz bin alemi yarattı. Nümunesini insana yazılımına kodladı. O yazılımı da Kur'an'la aktif ediyor. Kur'an'a muhatab olunca, sende hakikatlar aktif oluyor. Ayat-ı tekviniye → dış dünya. Bu bizim dışımızda. Evamir-i tekviniye ise bizdeki karşılığı → Kur'an. Kur'an kâinatı okuyor.

- **Kâinata → Ayat-ı tekviniye.**
- **İnsandaki karşılığına → Evamir-i tekviniye.**

Allah kâinatı yarattı ama hakikatını insana kodladı. Yazılımı bizde. Çekirdek-ağaç misali. **Ağaca → ayat-ı tekviniye. Çekirdeğe → evamir-i tekviniye**.

Üç kuvvemiz olan kuvve-i şeheviye, kuvve-i gadabiye ve kuvve-i akliyeyi nasıl aktif ediyoruz, bakın! Bütün kâinat kum saatin üst kısmında. Kur'an da alt kısmında. Kur'an taakkuldeki akla geliyor. Kur'an'ı kabul edersen, sendeki o yazılımlar aktif oluyor. Nasıl ki çekirdekte ağaç var. Güneş gelince, alıyor. Su gelince, alıyor. Toprak gelince, alıyor. Aynen öyle de sen Kur'an'a muhatab olunca, senin tasdik, iz'an, iltizam ve itikad denilen sistem yani kum saatinin alt kısmı doluyor. Kur'an seni dolduruyor, beyaz kum ile fakat henüz ruhanî. Üst kısmında ise; helal-haram, doğru-yanlış, hak-batıl. Bütün resimler, her düşünce, her şey burada var. Bu kısmı karma olduğu için, siyah kum var burada diyelim. Döndür bu kum saatini. Kur'an'a muhatab olan bir dimağ yani Kur'an'ı dinliyoruz. Kur'an bilgisiyle kâinata bakıyoruz. Kur'an kâinatı okuyor. Kur'an'ın verdiği bilgi ile elmaya bakınca, elma elmalıktan çıkıyor.

Kuş, kuşluktan çıkıyor. Deniz, denizlikten çıkıyor. Meğer onlar Allah'ı tarif eden Alim'miş, ayetlermiş. Allah'ın ne olduğunu nerden bilecektim. Muhabbet kuşuna baktık, "Ey Mülevvin" yani "Ey renklendiren" dedik. Ya Sani! Ey sanatlı yaratan. Ya Hayy! Ey ölüyü dirilten. Ya Mukaddir! Ey hesaplı yapan matematiğin sahibi. Gavur elmaya ne işe yarar diye bakar. Müslüman ise, Kur'an'la dolduğu için, elmada hangi isimler var, Allah bana bununla ne demek istiyor, mektup diye bakar, okur. Kur'an ile kâinata bakınca, mezkûr üç kuvvemiz aktif oluyor. Şimdi konsantre olmadan önümdeki mermeri kırmaya çalışırsam, elim kırılır. Fakat konsantre olduktan sonra mermeri kırıyorum. İşte o gücü, kuvveleri aktif eden, kum saatinin alt kısmına Kur'an'ın doldurduklarıdır. O kuvveler aktif oluyor, vasata geliyor.

Her şeyin ifratı, tefriti vasatı var. Vasatını Kur'an aktif ediyor. İfratını şeytan aktif ediyor. Tefritini de nefs-i emmare aktif ediyor. Mesela kuvve-i şeheviyeyi aktif etmişse, lazım olmadığı halde gömlek alıyor. Telefonu olduğu halde, değiştiriyor. Bir tane hanımı, helali varken ona kanaat etmiyor, harama giriyor. Bunu ifrata atan, aktif eden şeytan. Tefritinde ise, helaline de meyli yok, dünya yansa umurunda değil, fok balığı gibi odadan çıkmaz, bağnaz, geçimsiz, kanaatsiz, uyuşmuş sanki iğne vurulmuş. Cep telefonları adamların, çocukların hayalini, düşüncelerini, akıllarını buzdolabına koyup dondurmuş. Bunları bu hale getiren nedir? Kur'an'sız cemiyet. Cemiyet bunların hayallerini öldürmüş, düşüncelerini hapsetmiş, akıllarını da devre dışı yapmış. Neticesinde bu kuvveler aktif olmayınca, kalkmak istemez, mıymıntı, çalışmak istemiyor, heyecan yok, dokunma düşecek hale geliyorlar. Daha büyümeden ölmüşler.

Bu üç kuvvemizi şeytan aktif ederse, helal haram her şey yer, içki içer, zina yapar, televizyonda her şeye muhatab olur. Nefs-i emmare aktif ederse, tam tersi oluyor. Hiçbir şey istemez. Vasatı ise; helaline kanaat eder, haramı ister ama arzularını ahirete bırakır, tehir eder, öteler ve erteler. İnsan çünkü bu dünyada doymaz. Bu istekler orası için yani ahiret. Bu istekler orada olacak.

Üç tane kuvvemiz doğru yaşamak, doğru düşünmek ve doğru değerlendirmek içindir. Bu kuvveleri aktif eden ya Kur'an'dır ya cemiyettir. Bu kum saatimiz her dakika devamlı dönüyor. Elektrik imal eden pervane gibi. Aşağı yukarı, aşağı yukarı. Aynı şeyi yapıyor namazdaki hareketler gibi veya Kâbe'yi tavaf eder gibi. Aşağı yukarı ama elektrik imal ediliyor. Elektrik imal edilince kamera çekiyor, ışık veriyor, fırın çalışıyor, fotoğraf makinası çekiyor. Namazdaki hareketler de öyle: aşağı yukarı, aşağı yukarı yapıyoruz pervane gibi ve enerji imal ediliyor. Bu enerji hayata dönüşüyor. Hayat da ruhtaki cihazları çalıştırıyor. Nasıl ki pervaneden elde edilen elektrik ile şehirdeki cihazlar çalışıyor. Aynen öyle de namazda aşağı yukarı, aşağı yukarı yaparak ruhtaki kemalat, haddini bilmek, vefa, muhabbeti dengeye koymak, şehveti dengeye koymak, iftihar etmek, takdir etmek, değer yargıların sahibi olmak, eşini takdir etmek, iltifat etmek, yönetmek gibi şeyler aktif oluyor.

Eğer o üç kuvveyi namaz aktif ederse vasatı oluyor. Şeytan aktif ederse, hiçbir haddi hududu kalmaz, haram helal bilmez. Eğer şeytan yok ama televizyon, internet, cep telefonu aktif ederse, saatlerce onlarla vakit geçirir. Enerjisini bunlara harcar. Ne yemek yemek ister ne başka bir şey yapmak ister. Batsın bu dünya tarzında monoton

bir hayat yaşar. Niye? Çünkü enerjisini bitirmiş televizyonla, internetle, cep telefonuyla. Bunlar ekran ile aklının enerjisini sömürüyor. Eğer enerjisini bunlarla bitirmese, yerinde duramaz olur. Kaç yaşında olursan ol, enerjik olursun. Arabanın marşına bas. Aküsü dolu olan motor nasıl çalışır, aküsü bitmiş olan motor nasıl ses çıkarır düşün. Bu aletler bizim enerjimizi sömürüyor. Küçük bir alet ama sana mezar oluyor, seni içine gömüyor. Ne can bırakıyor ne halet bırakıyor ne şevk bırakıyor.

Kuvvelerimizi ya şeytan ayarlayacak ya Kur'an. Şimdi bu dersi dinleyerek Kur'an ayarlayacak. Hem bundan sonra "*bunu bana niye dedi, bundan neyi kastetti*" gibi düşünceler gelince, hemen kendine "*serbest bölge, serbest bölge, şeytan attı, zan yaptırıyor ban*a" diye hatırlatacaksın. İşte o zaman bu ders tesir edecek. Hatırına gelen bilgileri, zanları, düşünceleri, malumatları ve şekilleri şu an aşılandığın için bundan sonra yemezsin, şeytanın oyununa gelmezsin. "*Sen iyi değilsin, çok kötüsün, ilaç kullansan, ya imansız gidersen, Allah'ın şöyle cehennemi var*" vs. gibi şeyleri yemezsin artık. Allah'ın rahmeti büyüktür dersin. Bu kötü düşüncelerin, korkuların, dehşet almaların, vahşet almaların, panik, şizofreni, bayılmalar vs. hep serbest bölgeden kaynaklandığını bilirsin.

İnsandaki hayal, insandaki düşünceler, insandaki aklî özellikler, fikirler canlı olmasının sebebi bu pervanenin yani kum saatinin dönmesinden kaynaklanıyor. Kafirde kum saatin alt kısmında hiçbir şey yok. Sadece üst kısmı kendi kendine dönüyor. Hayali düşünceye, düşünceleri aklına dönüşüyor ve tekrar hayale dönüşüyor. Müslümanda öyle değil. Kur'an'a muhatab olduğu için kum saatin alt kısmı doluyor. Kum saati komple dönüyor. Hayaller düşüncelere, düşünceler akla, akılda Kur'an'ın bekçileri olduğu için, gereksiz ve yararsız şeyleri almıyorlar, geçirmiyorlar. Kur'an'ın onayladıkları sadece geçebiliyor o kum saatin ince belinden.

Bu dersle maksadım şu idi: Senin hayaline ve hatırına geleni "*benim*" deme. Şeytanın işini kendinden zannetme. Serbest bölgeden kaynaklandığını unutma.

Sual: Şeytandan olduğunu anlamamamızın sebebi nedir?
Elcevap: Birincisi: Bu dersleri pek dinlememişiz. Sabahtan akşama kadar evde oturmuşsak, televizyon internetle meşgul olmuşsak, mutfak-tuvalet-yatak-iş dikdörtgeninde vaktimizi geçirmişsek, anlamamız mümkün değil elbet. Yani birincisi; eğitim almamışız. İkincisi: Bilmiyoruz yani kafayı yöneteceğiz ama nasıl yöneteceğimizi bilmiyoruz. Arabayı süreceksin ama araba sürmeyi bilmiyorsun. Arabayı sürmeyi bilmekten daha mühim bu.

Sual: Demek ki sebebler engel oluyor.
Elcevap: Evet. Oturup maç seyredeceğine, haber seyredeceğine her gün on dakika Risale-i Nur okusan, ilmihal okusan, altı ayda Ömer Nasuhi Bilmen ilmihalini bitirirsin. Namazı bozan şeyleri öğrensen, abdesti bozan şeyleri öğrensen, tuvalet adabını öğrensen, üç kuvveyi vasata getirirsin. Bu okuduğun kitaplar kum saatin alt kısmını dolduruyor. Fakat alt kısmı boş olursa, üst kısım kendi içinde dönüyor. Değirmeni düşün. Değirmene tane atarsan, taş taşı yemez. Un olur, bulgur olur, tane olur, çorbalık olur. Eğer tane atmazsan, taş taşı yer. Kafamızın tahayyülü, tasavvuru, taakkulü birer değirmen taşı gibidir. Tane; ilim demek, bilgi demektir. Sohbet yok,

derse gitmek yok, bir şey de dinlemiyoruz, o zaman bu taşlar birbirini yer. Kafamızda yedi tane taş var. Sen buğday atmazsan, bulgur atmazsan, mısır atmazsan, taş taşı yer. Taş taşı yerse "*kendimi kötü hissediyorum, iyi değilim, canım sıkıldı, ne demek istiyor bu*" gibi düşünceler, zanlar, vehimler, vesveseler → o taş taşı yerken çıkan gürültüdür. Ama içine tane atsan, bu gürültü olmaz, hepsi sakin olur.

Sual: Yani kontrolü mü uyandırmış oluyorum?
Elcevap: Aynen. Mesela namazım bozuldu mu bozulmadı mı diye vesvese gelse, sen de buna dair ilmihal okumuş olsan, o vesvese gider, çünkü okuduğun bilgiler aktif oluyor. Ama eğer namazı bozan şeyleri bilmiyorsun, çünkü okumadın, o zaman vesvese edersin. Namazım oldu mu olmadı, dersin. Mesela tuvalette iken anneniz size seslense, tuvalette konuşmayın. Cevap vermen gerekiyorsa, "*tuvaletteyim*" manasında kapıyı tıklat. Tuvalette konuşulmaz. Banyodan çabuk çıkılır, fazla durulmaz. Bu bilgilerle kafayı kontrol edebiliyorsun. Ne ile? İlimle, bilgi ile. Kur'an, Risale-i Nur, ilmihal, güzel arkadaşlarla sohbet, güzel yerler ile kum saatin alt kısmını doldur. Burayı doldurarak, kum saatin üst kısmındakileri kontrol edebiliyorsun. Alt kısmı boş olursa, oradan kopuyor ve üst kısmı değirmen taşı gibi kendi kendini yiyor.

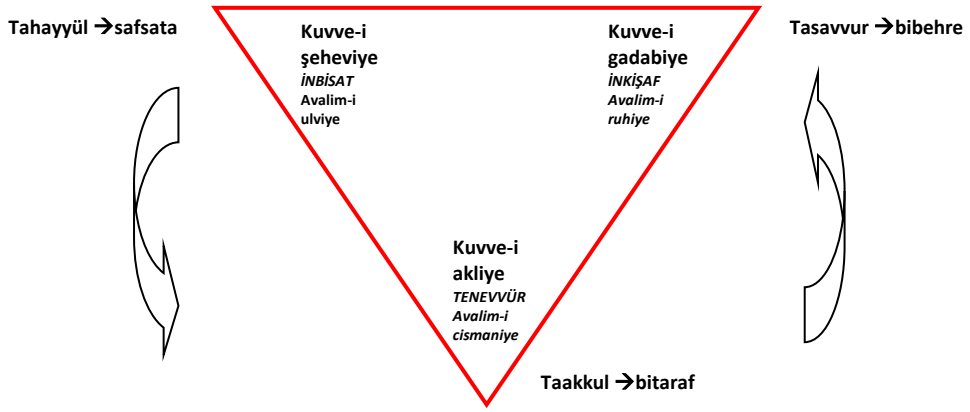

Sual: Taakkulden tasdike geçtikten sonra bu kuvveler nasıl hal alıyor?
Elcevap: Tahayyülden şekil girdi, elma, armut girdi. Bu hemen düşünceye dönüşüyor. Her şekil düşünceye, her düşünce sekle dönüşüyor. Bu sana rağmen oluyor, ihtiyarın yok. Bunlar Kur'an ile nurlanmış akla gelince, gelenleri Kur'anî ise aşağıya bırakır, Kur'anî değilse, bırakmaz. İçeriye aldıkları tasdikte ilim olur. Tasdik ettiği ilim olunca vicdana iner → iz'an. Vicdanını aktif eder. Vicdanın dış kabuğundan başlayarak İrade, Zihin, His, Latife-i Rabbaniye. İraden güçleniyor, zihnin güçleniyor, hislerin güçleniyor. Bunlar güçlenince feraset, basiret, dirayet gibi şeyler oluyor. Daha ileri giderse, vicdandaki latife-i rabbaniye Allah'ı görüyor. İradeni aktif ederse, ibadetin güzel olur. Vicdanı aktif ettikten sonra eylemin güzel olur. Bu da iltizam. Davud as'ım bir sözü var: "*Kemoşta, kematoşta, iyonoşta = doğru düşünmeli, doğru konuşmalı, doğru yapmalı.*"

Sual: Giren kötü düşünceleri çıkarmak mümkün değil. Onların nasıl elini ayağını bağlarız?
Elcevap: O düşünceler serbest bölgede duruyor. Nasıl ki bilgisayarda bir şeyi silince, bize silindi görünüyor aslında hard diskten silinmiyor, üstü örtülüyor. Aynen bunun gibi; serbest bölgeye giren kötü düşünceler silinmez. Onları iyiliklerle paket yaparsın.

Bir misal: Bir arı peteğine bir fare girmiş. Arılar uçuşuyor, onu öldürüyor. Fareyi atamıyorlar. Tek çare onu mumyalamak. Kokmasın, bozulmasın diye mumyalamışlar fareyi arılar. Aynen bunun gibi; serbest bölgeye cahil dönemimizde girmiş olanlar Kur'an'la muhatab olduktan sonra, yani kum saatin alt kısmı güçlü oldukça, serbest bölgeye giren pis resimler arıların fareyi ambalajladıkları gibi ambalajlanıyor. Orda öyle duruyor. Ha var, ha yok. Fakat alt kısımdan koparsak yani Kur'an'a muhatab olmazsak, farenin üzerindeki mum eriyor ve fare ortaya çıkıyor. Ölmüş fare ama kokuyor, hastalık yapar bu. Bu nedenle onu mumla kapat. Arı nedir? Bilgidir, doğru arkadaşlardır, ibadettir, zikirdir, Kur'an okumaktır, Hizb-ül Kur'an'dır, en mühimlerin bir tanesi de Asa-yı Musa'yı okumaktır. Bunlarla o ölmüş farenin üzerine mum yapıyorsun. İçeride silinmese de dursun, bir şey olmaz, çünkü kapatılmış, aktif değil, aksiyon değil, aktifliği devre dışı.

Sual: İçimizde düşüncelerimizi yönlendiren iyi ve kötü taraflar var. Fakat bu içimizdeki konuşan ses ene mi veya nedir?
Elcevap: Mesela adam tam zekât verecekken, "*şeytan sol yanından gelir*" diyor Allah... Kulağına der ki: "*Verme, biter*" Üstad diyor ki; o ses bir hannas gibi kafasında konuşur onunla. Hiç endişe etme. Bazen sessizce "*verme zekât, ağzının payını ver, yapma, gitme derse bugün maç var*" gibi şeyleri söyler. O ses; serbest bölgede oluyor. Resimse → tahayyülden, ses ise → tasavvurdan oluyor. Eğer Kur'an'ı dinlemişse, akla takılan bir soruya bir bakar ki aklında bir cevap geldi. İşte o cevabı melek getirdi, melek konuştu. Tasavvurdan gelen ses, insanın vehmidir. Yani o sesler ene değil. Ene ta nerede. Ene'ye varman için, ilk önce bu kafayı geçecek, vicdanı geçecek, kalbi geçecek ve ruhun da arkasında ene. Şu an bunları anlayan → Ene.

Benim gömleğim diyen "Ben" arkada. Benim atletim diyen atlet değil, arkada. Benim vücudum, benim hayatım, benim aklım, benim kalbim, benim ruhum diyen → Ene'dir. Ene'nin arkası yok. Bunları Ene yönetiyor. Ene padişah, dimağ saray. Dimağdaki meratibler hep cihazdır, şu yansıtıcı gibi, kamera gibi, bilgisayar gibi. Akıl da bir cihaz, düşünceler de cihaz, hayal de cihaz. Gelen hayalleri düşünceye çeviriyor, gelen düşünceleri hayale çeviriyor, ikisini de alıyor akla çeviriyor.

Şunu bilmenizi istiyorum: İçinize doğan, gelen zanlar, şüpheler, malumatlar, vehim ve vesveselerin sizinle alakası yok. Kötü olanları söylüyorum. Benden geliyor diye zannetmekten hastalıklar başlıyor. Doktor da iki şahsiyeti var diye teşhis koyarak uyuşturucu ilaç verir. Oysa içimizde iki tane olması normal. Biri ver der, diğeri verme der. De-deme, yap-yapma diye iki kişi konuşur. Biri benim nefsim, diğeri benim ruhum, bir de üçüncüsü var: o da ben diyen ene. Odunda da duman ve nur var. Duman kapatır, nur açar. Odundan kasıt bedendir, dumandan kasıt nefistir, nurdan kasıt ruhtur. İnsana zenginlik katıyor. İnsanda üç tane şahsiyet var: benim nefsim, benim ruhum, ben olan ben. Ene nefsi susturup, ruhu konuşturur.

Niye böyle kötü düşünceler geliyor, gelmesin diyerek muhali taleb etme. Muhali taleb etmek, kendine kötülük etmektir. Serbest bölgede on sekiz bin alemin ifrat ve tefrit pislikleri var. Bana bunlar gelmesin demek, başına en büyük sıkıntıyı sarmaktır. Çünkü o bölge seninle alakası yok. İnsanı zenginleştiriyor bu sistem. Bunlar gelecek...